

No. 4.

29 Januari 1949.

In het vorige nummer van de "Lunbeekbode" werd er onder het nieuws vermeld, dat de tuinbouwvereniging een sproeimachine heeft aangekocht. Naar aanleiding hiervan het volgende praestje.-

De natuur! Wat een schoonheid wordt er samengevat in het woord "NATUUR". Boeken en boeken worden er vol geschreven om die schoonheid uit te drukken, ieder op eigen terrein. En toch staat de natuurvorser nog steeds voor raadselen, is hij onmachtig onder woorden te brengen, wat zijn geestesoog aanschouwt. De natuur is een afspiegeling van Gods grootheid en schoonheid en dit in een oneindige verscheidenheid. Wat een wonderes wereld ontdekt de natuurvorser in een sloot, zelfs in een waterdruppel. Wat een rijkdom van leven in die onmetelijke zee en toch houdt zij nog duizenden schoonheden verborgen voor de leengierige mens. Is het wonder, dat de geleerden hun wetenschap, hun energie en geld, ja zelfs hun leven veilig hebben en duizenden meters onder de zeespiegel, de zee langs gebieden te ontropelen, om duizenden meters op te stijgen om in de stratosfeer hun onderzoekingen te verrichten. - We behoeven echter maar om ons heen te zien en we ontwaren duizenden schoonheden in dieren en planten, in heuvel- en berglandschap en zie op naar de sterren!! Doelende op de bloemen: "Zie de leliën des velds, hoe zij bloeien. Ik zeg U: Salomon in al zijn rijkdom, was niet gekleed als één van deze." Ik benijd wel eens onze jongens in Indonesia, in dit opzicht, die het land mogen zien, waar het eeuwig zomer is. Het land, waarin de Schepper met kwistige hand de schoonheden uitstrooide. Letken we eens op het geaccidenteerde terrein, schoon in zijn grootsheid. Op de geweldige bergmassieven, waartussen hemelhoge vulkaantoppen naar boven pieken, bekroond met reusachtige rookpluimen. Dit alles overdekt met palmen, bamboe, djati, enz. - Een paradijs voor de Indische fauna, paradijsvogels, vlinders. In een ongeëvenaarde pracht en kleurenschakering vertonen zij zich aan ons oog. De insecten in duizenden variëteiten. Ook de bijen zijn er, doch wilde, die hun nesten hangen in bomen of ze verbergen ze in helle boomstammen. Ze kunnen daar onbeschermd leven, omdat de winter ze niet bedreigt. Voorraden behoeven zij niet aan te leggen, de natuur biedt hun het hele jaar de nectar en het stuifmeel in overvloed. Wat heeft de Schepper een mooi brokje natuur gegeven in onze bijen. Iedereen kan er van genieten, zo hij wil. Kan dat wonderes leven van nabij gadeslaan. Je bent toch wel eens met een imker in contact geweest? Wat kan hij met een vurigheid over zijn bijen vertellen, U mee naar zijn stand tronen om U met trots de rijkdom van dat leven te tonen. Vraag dan eens, of hij het deksel wil oplichten van een bijenkast. Dan ziet men in dat schijnbaar ordeloze gewirwar van bijen, een hoogstaande orde. Tienduizenden bijen gegroepeerd om één moeder en elk individu weet zijn plaats en kent zijn werk in die bijenstaat. Hebt ge al eens twee of meer imkers bij elkaar gezien? Leg Uw oor dan eens te luisteren en uit die eindeloze gesprekken en gebaren en gelaatsuitdrukkingen, zult ge een hartstochtelijke liefde ontdekken, van die eenvoudige mensen voor de wonderes bijenwereld. Doch er is meer. Wie kan het nut berekenen van deze nijvere diertjes? O nee, ik denk hier niet op de 1ste plaats aan was en honing, maar op het bestuivingsnut. Hierop in te gaan zou me te ver voeren. Alleen dit, de paradijsvogels met hun prachtige pluimage, de vlinders met hun ongeëvenaarde kleurreijkdom, de paarden met hun sierlijke lijn en edel karakter, men zou ze desnoods kunnen missen, maar de bijen heeft de Schepper gesteld als een schakel in de orde der natuur. Wanneer